

*Hoe Demofoen ghinck nae sijn lief ende coninc Lodewijc
nae die sine, ende hoe Heyndric ende die jonge
keyserinne Eresebia vrijden.*

Dat .xcv. capittel.

Als Margrieta van Lymborch aldus dit conincspeel voort gestelt hadde, dat den heren, maechden ende vrouwen seer nieu was, hantierdent si daghelicx, ghelijckerwijs datmen noch doet in alle feesten ende in alle triumphen van genoechten.

Demofoen die ridder was seer tonghemake dat hi niet spreken en mochte, ende hi ginc daer Ysonia, des conincx dochter [van Salenten]¹ was, die nieuwers af en wiste. Hi quam haer teghen, ende hi en sprac niet. Dit gaf haer vremde wattet bedieden mochte. Hy thoonde haer wel een blijde ghesichte ende een schoon ghelaet, mer hi en sprac niet, also hem Mar-[p1va]grieta bevolen hadde.

Ysonia, des conincs dochtere van Salenten, verstoute haer ende seyde: “Ontbeyt, Demofoen lief! Waeromme en spreect ghi niet? Wat ledt u? Is u yet messeyt oft mesdaen dat ghi niet en spreect?”

Demofoen dit horende, loech, mer hi en sprac niet, ende hi keerde sijn aensichte om.

Doen seide Ysonija: “En ben ic niet weert dat ghi teghen my spreken wilt oft ghebreect u yet aen mi? Spreect, condy spreken! Ic beveelt di!”

Als sijt hem aldus bevolen hadde, so sprack hi ende seyde: “O, schone maecht, en belcht u niet. Tis mi aldus bevolen van Margrieta van Lymborch in een coninc speel dat wi ghespeelt hebben, dat ic niet eer spreken en mochte voor dat ghijt my hiet. Ende die coninc van Vrancrijc en mach niet eten voort hem Zelyadona heet. Aldus com ick om u, dat wy over maeltijt sien souden die ghenoechte van den coninc. Aldus gae wi! Die heeren ende vrouwen sitten nae ons ende beyen.”

Sy ghinghen ter salen, daer die heeren ende vrouwen gheseten waren. Elc sadt nae sinen staet. Die coninc Lodewijc sadt bi den coninc van Aragoen ende by Heyndric. Etsijtes sadt bi Margrieten. Elc adt ende dranc, sonder die coninck Lodewijc. Die sach daer op.

Si vraechden allen: “Her coninc, waer om en eet ghi niet?” Maer

---

1. Ontbreekt in Vorsterman 1516 — toegevoegd naar Bouman z.j.

Zelyadone, sijn lief, en hadts hem noch niet gheheeten.

Die heeren ende vrouwen loeghen vaste, ende dat om den coninc Lodewijc.

Ten eynde seyde Zelyadone haer lief: “Her coninc, ghi en maect gheen chiere. Ghi en eet noch en drinct. Hebdi eenighe siecte die u quelt dat ghi aldus sidt?”

Die heeren, diet wisten, loeghen om die woorden van Zelyadone.

Ten laetsten verdroot Margrieta van Lymborch dat die coninc niet en adt, so seide sijt Zelya-[p1vb]done. Doen sijt wiste, loech sijen ooc om ende seyde: “Wat, her coninc? Eet! Ic heete u eten.”

Doen dat die coninc hoorde, was hi wel te passe. Aldus maecten die heren ende die vrouwen seere goede chiere.

Alst al gheten was, elc ghinc int sine, ende een yegelic ghinc hem vermeyen. Ende Demofoen die ginc met Ysonije, Etsijtes met Margrieten, die coninc Lodewijc met Zelyadone, ende Heyndric van Lymborch metter jongher keyserinnen, daer ghy wonder af horen sult.

Hoe Heyndrick claechede, ende dat van liefden.

Heyndric:

*O, Venus, reen amoruese monstrance,¹
sustinance²
der sinnen, die jonstighe acordance³
brincgt int vertooghen,⁴
stelt nu dijn troostighe balance⁵
om confortance,⁶*

---

1. monstrance: toonbeeld

2. sustinance: ondersteuning

3. acordance: overeenstemming

4. vertooghen: zichtbaar worden

5. balance: weegschaal

6. confortance: troost

grieta beuolen hadde. Psonia des conincs dochtere vā salenten verhoure haer en seide. onrbeyt demofoen lief. waer dme en spreect ghi niet wat ledt v. is v per melsept oft meldaē dat ghi niet en spreect. Demofoen dit hoerde loech mer hi en sprac niet. en hi heerde syn aensichte om Doen seide psonia en ben ic niet weert dat ghi teghē my spiehe wilt. oft ghebreec v per aen mi spreect condy spieken ic beueelt di. Als luche aldus beuolen hadde so sprac hi en seide. o sehone maecht en beleht v niet. is mi aldus beuolen vā margrieta vā lymborch in een coninc specl dat wi ghelpeelt hebbē. dat ic niet eer spieken en mochte voor dat ghinc my hier. Ende die coninc vā vianerē en mach niet eten voor hem zelpadone heet. aldus com ick om v dat wy ouer maecht sien soude die ghenoechte vā den coninc. aldus gae wi die heerē en vrouwe sinnen nae ons en bepen. Sy ghi ghē ter salen daer die heerē ende vrouwen gheseten warē. elc sadt nae sine staet. Die coninc lodewic sadt bi den coninc vā aragoen en by heyndric. Elc sadt bi margrieten. elc ade en dian sonder die coninc lodewic die sach daer op. Si vnaechden allen her coninc waer om en erit ghi niet. maer zelpadone sijn lief en hadt hē noch niet gheheeten. Die heerē en vrouwe loeghē vafte. en dat om den coninc lodewic. te eynde seide zelpadone haer lief. her coninc ghi en maect gheen chiere. ghi en eet noch en dinct. hebdi en ghe lieete die v quict dat ghi aldus siet die heerē dier wisten loeghen om die woorden vā zelpadone. Ten laetsten verdoot margrieta vā lymborch dat die coninc niet en adt so seide sijn zelpa-

done. Doē sijn wiste loech sijn oor om en seide. wat her coninc eet ic heete v eten Doen dat die coninc hoorde was hi wete passe. aldus maect die heerē en die vrouwe seere goede chiere. Alst al ghetē was elc ghinc int sine. en een pegelic ghinc hē vermenpen. en demofoen die ginc mer psonie. elc sietes met margrieten. die coninc lodewic met zelpadone. en heyndric vā lymborch metter iongher keiserinne. daer ghy wonder af hoen sult. hoe heyndric claechde. en dat van liefden.

Heyndric.

O Ven? reen amouese mōstrāce
Sustinance
 Der sinnen die ionstige acordance
 Sincgt int verrooghen
 Stelt nu dijn troostighe balance
Om confortance
 Als dat twee heren in een substance
 Vereenighen moghen
 Wāt doot die vensterkes vādē oghē
 So comt gheuloghen
 Ter herte als vierige sichte wt bogē
 Een radpe van minnen
 En bechoont mi eē eeuwelic d'oghē
 Sonder verdioghen
 Die boike die honich hebbē gesoghē
 Onder venus goddinnen
 Ic sie die scoonste bouē alle keiserinne
 Daer mīn sinnē toe sijn gheuecht
 Shegroet sijn reen keiserlike iuecht
 Hoof boō daer alle duechde wt groyē
Cerebia des keisers dochter.
 Heyndric vā lymborch danc hebr der duecht.
Heyndric.
 Shegroet sijn reen keiserlike iuecht
Cerebia.
 V unedelikewoordē vmeruē vuechte
 Der herten die ionstiche te my waer
 vlopen **H**eyndric.

*als dat twee her[t]en¹ in een substance²
vereenighen moghen,
want door die vensterkens vanden oghen
so comt ghevloghen
ter herten, als vierige scichten uut bogen,
een radye³ van minnen
ende bethoont mi een eeuwelic verboghen
sonder verdroggen:⁴
Die borsten⁵ die bonich hebben gesoghen
onder Venus goddinnen.
Ic sie die schoonste boven alle keiserinnen,
daer mijn sinnen toe sijn ghevuecht:⁶
“Ghegroet [sijt],⁷ reen keyserlike juecht,
roosboom, daer alle duechden uut groyen.*

Eresebia, des keysers dochter:

Heyndric van Lymborch, danc hebt der duecht.

Heyndric:

Ghegroet sijt, reen keyserlike juecht!

Eresebia:

*U vriendelike woorden verwerven vruecht
der herten, die jonstich te mywaerts vloyen.*

Heyndric:

---

1. Vorsterman 1516: heren

2. in een substance: knipoog [?] naar *Genesis* 2, 24: quam ob rem relinquet homo patrem suum et matrem et adhaerebit uxori suae **et erunt duo in carne una** (en zullen twee in één vlees worden).

3. radye: straal

4. eeuwelic verhoghen sonder verdroggen: eeuwigdurend, onverminderd geluk

5. borsten: lees [?]: byen — deze mededeling is onbegrijpelijk.

6. Hierna volgt een rondeel.

7. Vorsterman 1516: sijn — Bouman z.j.: sij u

Shegroet sijn reyn keiserlike inecht
al ool boos daer alle duechde wt gropē

Erelebia.

Alle die hem met edelheden mogen
Die sijn vā herten voor al te pīssene
Mer claerlic die daer besiden ropen
Sijn noortelic vāder hant te wīssene
Dus heynduc poocht v verioljsene
Jnden dau die wren hemel daelt
Op bomē en crupē begit hi te rīssene
Daer eic gropsle profect in haelt
En dē scapper met soetē guere betaelt

Heynduc.

So crupē en blomē hē seluē ocpīssē
Jnt vaten des datus en dan belupkē
Haer seluē voor alle fenjnige luche
So moet een pegelic sūns aerts ghe
bruyken. **My** en ghoort nopt wīn wt
pdelen crupken

Noch op droghe strupken
En stonden nopt gheen vruchten
ominnēde herte moet stēnē en luchte
Doort vreesen ende duchten
Dat hem grouwelic quelt
Recht so die gierige vrees voor; h gelt

Erelebia.

Die dat wooddeken welspelt
D'e is goet clerck

Heynduc.

elicuelike bloome vā groter gewelt
Reemt hier an merc. het islich werc
Plant hier int perc. der iubilacien
Serecht mi bi uwer werdiger gracie
Wt recreacien
Oft die edele bpe vā reender nacien
Jn eē roose vol duechdeliker fondacie
Telcher spacien. mach hōnich varen
En nochtā der rosen haer soeth; late

Erelebia.

Die vraghe solueer ic in deser maten
Op courcxie riddere hooge vā staten
Dat haer cracht minder is dā te voiē

Ende nochtans meerdere
Heynduc.

Dat moet ic hoien
Erelebia.

Hoor riddere vercoten
Dy en verliet viertuyt noch cracht
Al blifft haer soetheit eē deel verloten
Duecht m aert de rose te meer geacht
merc haddi eē cōlich werc gewracht
Jnt herte hoe soudemē de cōste pīssē
Al haddi subtrillic ouer dacht
Shien moster metre werche bewijzē

Heynduc.

Och lof moet v vā die woorde rīssē
Shy syghet roofken dat ic meene
Die my die sinnen doet verioljsen
En ic bē darm bpe vā machte cleene
Die hōnich wt uwe persoon alleene
Moet vaten reyn suuerlike inecht
V maechdelic wesen dat is so reene
Dat my memoitē en sū verhuecht
In rechter vrecht

Erelebia.

Danck hebt der duecht
Heynduc.

Slas ghi muecht. wes ghi v puecht
Schoone bloome verheuen
Mi arme benoofde mit woordē geue
En duechelic steruē oft eē bligde leuē

Erelebia.

Her riddere soudic mi also verneren
Twaer blam acie der edelheit gedaen
Tes quaet gheionsticheyt sonderen
Op dat men se vāder hant wilt slaen
soude eēs hertogē sone de crone otfāē
Vā griche tware naerd edel; scāde
Dus moet ghy ongeroofst nu gaen
Mts die verinade met venus brande
Dwelc my seer leedt is

Heynduc.

O goederhande
So laet ic siele ende lijf te pande

Washington, Library of Congress, Rosenwald Collection 1134, fol. p2 recto

[p2ra] *Gbegroet sijt, reyn keyserlike juecht,
roosboom daer alle duechden uut groyen!*

Eresebia:

*Alle die hem met edelbeden moyen,¹
die sijn van herten voor al te prijsene.
Mer claerlic, die daer besiden royen,
sijn noottelic vander bant te wijsene.
Dus, Heyndric, poocht u verjolijse
inden dau die uutem hemel daelt.
Op bomen ende cruyen begint hi te rijsene,
daer elc groysele profect² in haelt
ende den Scepper met soeten guere betaelt.*

Heyndric:

*So cruyen en[de] blomen hem selven ontpluyken
int vaten des daus, ende dan beluyken
baer selven voor alle fenijnige luchten,
so moet een yegelic sijns aerts ghebruyken.³
My⁴ en gboot noyt wijn uut ydelen cruyken,
noch op drogbe struyken
en stonden noyt gheen vruchten.
Dminnende herte moet stenen⁵ en[de] suchten
doort vreesen ende duchten
dat hem grouwelic quelt,
recht so die gierige vreeset voor zijn gelt.*

Eresebia:

Die dat woordeken wel spelt,

-
1. moyen: inspannen voor
  2. profect: voortgang, resultaat, succes (Latijn: profectus)
  3. sijns aerts ghebruyken: handelen overeenkomstig zijn karakter, inborst
  4. My: men
  5. stenen: kreunen

die is goet clerck.

Heyndric:

*O, lievelike bloome van groter geweld,
neemt hier an merc! Het jonstich werc
plant hier int perc der jubilacien.
Berecht mi bi uwer werdiger gracien
uut recreacien
oft die edele bye van reender nacien
in een roose vol duechdeliker fondacien
telcker spacien mach honich vaten,
ende nochtan der rosen haer soetheit laten.*

Eresebia:

*Die vraghe solveer ic in deser maten,
op correxcie, riddere, hooge van staten,
dat haer cracht minder is dan te voren
[p2rb] ende nochtans meerdere.*

Heyndric:

Dat moet ic horen!

Eresebia:

*Hoort, riddere vercoren:
Sy en verliest viertuyt noch cracht.
Al blijft haer soetheit een deel verloren,
duecht maect de rose te meer geacht.
Merct: Haddi een constich werc gewracht
int herte, hoe soudemen de conste prijzen?
Al haddijt subtijllic over dacht,
ghi en mostet metten wercken bewijzen!*

Heyndric:

*Och, lof moet u van dien woorden rijsen!
Ghy syghet troosken dat ic meene,
die my die sinnen doet verjolijsen.
Ende ic ben darm bye, van machte cleene,
die bonich uut uwen persoon alleene
moet vaten, reyn suverlike juecht.
U maechdelic wesen dat is so reene
dat my memorie ende sin verbuecht
in rechter vruecht.*

Eresebia:

Danck hebt der duecht!

Heyndric:

*O laes, ghi muecht, wes ghi u puecht,¹
schoone bloome verheven,
mi arme benoosde² mit woorden geven
een druckelic sterven oft een blijde leven.*

Eresebia:

*Her riddere, soudic mi also verneren?³
Twaer blamacie der edelheit gedaen!
Tes quaet ghejonsticheyt fonderen
op datmense vander hant wilt slaen.
Soude eens hertogen sone de crone ontfaen
van Griecken, tware naerder edelheyt scande!
Dus moet ghy ongetroost nu gaen
als die versmade, met Venus brande,
dwelc my seer leedt is.*

Heyndric:

---

1. wes ghi u puecht: naar uw believe[n] [?]

2. benoosde: ellendige, ongelukkige

3. verneren: vernederen

*O, goederhande,
so laet ic siele ende lijf te pande,
[p2va] versmoren in desperacien wreet.
O, doot, verslijnt my binnen den sande
ende neemt tempeest tuwen onderstande,
want ick wil sterven nae dat dus steet.*

Eresebia:

*Compascie mi so ter herten gheet
dat my die tranen op daenschijn heet
vloyen mits deser desperacien.
Sijt te vreden, her ridder! U smertelick leet
sal ic blusschen, want ick stae al ghereet
als die u van herten moet begracien.¹*

Heyndric:

Danc hebt, reyn juecht, der confortacien!

Eresebia:

*O, Heyndric, ridder van reender naciën,
ic verbinde mi in uwer acordacien
met siele, met lijve voor alle saken,
ende ic gelove u met jonstiger confortacien:
Ic sal u met groter jubilacien
gheweldich keyser van Griecken maken.
God later ons beiden jolijt in smaken!*

---

1. Deze reactie van Eresebia is tegenovergesteld aan die van koningin Mirro van Olifernen in de *Histoire de Jason / Historie van Jason* van Raoul le Fevre, als kapellaan en auteur verbonden aan het hertogelijk hof van Philips van Bourgondië. Als de jonge ridder Jason haar en haar koninkrijk gered heeft, hij op haar verliefd geworden is en zij op hem, wijst zij hem resoluut af als hij om haar liefde vraagt, met als argument dat hij slechts een ridder is en zij een koningin. Hierop verlaat Jason ontgoocheld het hof van Olifernen om nooit meer terug te keren.

Verfmozen in desperacien wriet
D door v'sijnt mi binnen den lande
En neemt tempeest tuwe ondfstande
Wat ick wil steruen nae dat dus steet

Cerebia.

Compascie miso ter herten gheet
Dar mi die tranen op daenschijn heet
Blopen miso deser desperacien
Sijte vrede her ridd v smertelich leet
Salic blussche wat ick stae ai ghereet
Als die v van herten moet begracien

Hepndic.

Dac hebt reyn juecht der cofortacien
Cerebia.

Hepndic ridder va reender nacien
Ic verbinde mi in uwer acordacien
Met siele met sijnue voor alle saken
En ic geloue v met iostiger cofortacie
Ic sal v met groter iubilacien
Sheweldich heylers va grieche make
God later ons beide solst in smaken

Hepndic.

S alder ghebenedijste van spraken
Der herte mach wel blijscap maken
doorde troostige woordē de hier vlietē
Ic sal hoopie uwē v adere ter waken
Dē soudaē vā babiloniē so geraken
Dat hem sijn leuen sal verdueren

Cerebia.

Hepndic vā liborch wilt vuecht ghe
Teenē onspāde geef ie v mij trouwe
Wilt droefheit wter herten gieten
Tis eenen rinc van sijnen gouwe

Hepndic.

Danc hebt ree amouese kersouwe
Ic sal hoopie dē lāde noch profiteren
Dus wille wi mi vuechde trisphere

Aldus gaf cerebia hepndic vā
limbouch haer trouwe en hi ha
re weder. dat bestāt vande iare ginc
seer nae wt. en die soudaen macce gro
te ghereetschape om die kerstē pūncē

te beschadē. Demosoē des soudachs
broeder nam olof aen sijn sief psonia
des conincks vā salenten dochter. en
voor aen alle die kerstene pūncen. en
hi replde weder om bi sijnē broeder in
heyl. Als hi int heyl quam en hem die
soudaen sach hiet hi hē feesteliken wil
lecome. en hi vaechede hoe datter met
hē gegaen hadde. Hi antwoorde sijnē
broeder den soudaen en seide broeder
met allen wel. ic hebbe polijphenis dē
ruete van barbarijen verflaghen en
dat in campe. En estites des grauen
sone vā arhenē is conint in armenie.
en daer ghecroont. sulche cere als mi
bewesen hebben die kerstene pūncen
waer quaet dē te vertellen. Als die sou
daē dat hoorde vaechede hi sijnē broe
der hoe dat si ghemoet waren. en ofte
si des keisers dochter hē noch niet leit
den en wouden om ampnhus sijnen
neue. Demosoē antwoorde sijnē broe
der en seyde. dyes en hebben si ghenē
wille. si hebben den moet als leeuwen
Daer is binnen der stad vā konstan
tinobele die fluet vā kerstē hede aldus
licue broeder her soudaen. wildp wel
doen oft mijnen raet doen. ic soude v
raden voor tsekerste ende dat beste
pays te makene. teghens die kersten
pūncen want ic duchte voor v schade
Als dat die soudaen hoorde vā sijnen
broeder woude hy verwoeden. en hy
swoer bi alle sijn goden. hy soude des
keisers dochter hebbe eer hy vander
stad soude trecken. of selue daer voor
bliuen. Die ander coninghen amera
len sworerē ooc der ghelike. si en soudē
niet ruynen si en hadden wrake van
den hare dier verflaghē warē. Doen
seyde demosoē en doet niet dat v na
maels rout. siet toe het mocht v noch

Heyndric:

*O, alder ghebenedijste van spraken!
Der herten mach wel blijschap maken
door de troostige woorden de hier vlieten.
Ic sal, hoopic, uwen vadere ter wraken
den soudaen van Babilonien so geraken
dat hem sijn leven sal verdrieten!*

Eresebia:

*Heyndric van Limborch, wilt vruecht ghenieten!
Teenen onderpande geef ic u mijn trouwe.
Wilt droefheit uuter herten gieten!
Tis eenen rinc van fijnen gouwe.*

Heyndric:

*Danc hebt, reen amoruese kersouwe!
Tsal, hoopic, den lande noch profijteren.
Dus willen wi met vruechden triumpheren.*

Aldus gaf Eresebia Heyndric van Limborch haer trouwe ende hi hare weder.

Dat bestant vanden jare ginc seer nae uut, ende die soudaen macte grote ghereetschape om die kersten princen [p2vb] te beschaden.

Demofoen, des soudaens broeder, nam orlof aen sijn lief Ysonia, des conincks van Salenten dochter, ende voort aen alle die kerstene princen, ende hi reysde weder om bi sinen broeder int heyr.

Als hi int heyr quam ende hem die soudaen sach, hiet hi hem feesteliken willecome, ende hi vraechde hoe dattet met hem gegaen hadde.

Hi antwoorde sinen broeder den soudaen ende seide: "Broeder, met allen wel. Ic hebbe Polijphenis, den ruese van Barbarijen, verslaghen ende dat in campe. Ende Etsijtes, des graven sone van Athenen, is coninc in Armenien ende daer ghecroont. Sulcke eere als my bewesen hebben die kerstene princen waer quaet om te vertellen."

Als die soudaen dat hoorde, vraechde hi sinen broeder hoe dat si ghemoet waren ende ofte si des keisers dochter hem noch niet seinden en wouden om Amynijus, sinen neve.

Demofoen antwoorde sinen broeder ende seyde: “Dyes en hebben si ghenen wille. Si hebben den moet als leeuwen. Daer is binnen der stadt van Constantinobele die fluer van Kerstenhede. Aldus, lieve broeder, her soudaen, wildy wel doen oft mijnen raet doen, ic soude u raden voort tsekerste ende dat beste pays te makene teghens die kersten princen, want ic duchte voor u schade.”

Als dat die soudaen hoorde van sinen broeder woude hy verwoeden, ende hy swoer bi alle sijn goden, hy soude des keysers dochter hebben eer hy van der stadt soude trecken of selve daer voor bliven!

Die ander coninghen [ende] ¹ ameralen swoeren ooc der ghelike: Si en souden niet ruymen, si en hadden wrake van den haren dier verslaghen waren.

Doen seyde Demofoen: “En doet niet dat u namaels rout. Siet toe, het mocht u noch [p3ra] wel rouwen ende u hoghe vermeten te leede vergaen!”

Doen seyde die coninc van Asia: “Hoe, Demofoen, sidy nu versaecht oft hebben u die anxst vloyen ghebeten?”

Doen sprack Demofoen ende seyde: “Ghi coninc van Asia, siet dat u die anxst vloeyen niet en bijten! Si en hebben mi noch niet gebeten. Ende mi ² saelt wel sien inden strijt dier ghebueren sal.”

Met deser talen ende ander woorden so schieden si, ende elc track in sijn heyr onder sijn volc. Die heren vanden soudaen laghen in vier scharen, elck schaer op hem selven.

---

1. Ontbreekt in Vorsterman 1516.

2. mi: men

71
wel rouwen. en v hoghe vermeten te
leede vergaen. Doen seide die coninc
van asia. hoe demofoen sidy n v ver-
laecht. oft hebben v die angst vlypen
ghebeter. Doen sprach demofoen en
seide. ghi coninc vā asia siet dat v die
angst vloepen niet en blytē. si en heb-
ben mi noch niet gebeten. en misaelt
wel sien inden stryt dier ghebuerē sal
Met deser talen en ander woordē so
schieden si. en elc trach in sijn heyr on-
der sijn volc. Die herē vande soudaen
laghen in vier scharen elck schaer op
hem seluen.

Hoe heynduc vā lymbouch en esty-
tes doent bestande ghedaen was wt
roggen int heyr met haren volcke. en
vinghen twee coninghen.

Dat. xcvi. capittel.

Het bestande ledē was so pepn-
de heynduc om thine. en om die
belofte die hy erefibia beloofte hadde
te wiekene die door vā haren vadere
den keysler. so ghinc hi op sittē cer den
dach aen quam met een deel manne
vā wapenē. en estytes ooc der gelike.
so dat si eenē hoop volc vā mannen
hadden. en si toghen ter stad wt daer
des coninc vā asiaens heyr lach. en
des coninc vā indien heyr. So verree-
comende dat si int heyr quamen daer
si dapperlic indē hoopsmeten roepen
de grieken en lymbouch. Die honden
dit hoernde waren verlaecht en wer-
den gewaer dat haer volc ghevlucht
quā en verstroyt. Die conic die deedse
weder by een inder oidenen staen. en
si laten op en quame teghē heynduc.
en teghen estytes ghereden met haer
lancien. si reden deen op den anderen
dat die lancien braken. doe ghinghen
si weder toe metten sweerde. En daer

vochtē die kerstenē so seer en so lange
tege die heydene tot dat die claerheit
vande daghe aen quā. die heydene
moesten wijkē. Als die twee coningē
laghen dat haer lieder volc die vlucht
nam hadden si ooc gaerne ontreden.
mer heynduc schoot aendē coninc vā
asia die hi bedwanc en hē vine. en do-
der vele vā sinen lieden. Estytes reede
nae den conic vā indien. en hy schoot
hem toe met sinen sweerde dat hē
v zude paerde gheworpen soude heb-
ben. mer die coninc vā indien gaf hē
gheuanghē. aldus voerde si die twee
coninghē in die stad gheuanghē. Als
die ionge keyslerinne dat vernam en
margrieta waren si seere verblif. en
dat vāder groter victorien. Erefibia
hier heynduc seesteliken willecome.
margrieta die hier estytes vuen delic
willecome. Die twee coninghē ware
hem beyden gheschonckē. daer was
bedieuē grote ghenoechte in die stad
en bouen al van trompen en vā bla-
sen so groot datment buyten der stad
hoorde. Die soudaen verwāderde vā
dat gerichte dat hi in die stad hoorde
metten quamen die ghevluchte hey-
denen. en brochten hem die riddinghe
dat die twee coninghē geuanghē wa-
ren en veel sara sine verlaghē ware
vanden kerstenē. Als dit die soudaen
hoorde so trach hi sinen haert. ende hi
schuynde van grote thoorne dat sijn
volc also te niet ghedreuen en verla-
ghen was vande kerstenen. Doe sey-
de demofoen. heer soudaen broeder ic
hebt v allen wel gheseyt. die kerstenē
sijn subtyl en voorstienlic in allen din-
ghen. dat heb ic wel gesien dit iaer dat
ick met hem lieden verkeert hebbe. so
heb ic wel ouermerct ghesien en ghe-
p ij